

пройде презъ иглени оushi, не-
жели Богатъ да влезе въ царство
то Божие.

25 И като чуха това оуче-
ници те мъ, почудихасе многи,
и рекоха: кой прочее може да се
спасе.

26 И погаднали Іисусъ, и
рече имъ: отъ человѣци тѣ то-
ва не е возможно, а отъ Бога
сичко е возможно.

27 Тогава отговори Петъръ, и
рече мъ: ето нѣ ѿставихме сич-
ко, и пойдохме по тебе: що ще
прочее да ни буде;

28 Я Іисусъ имъ рече: истина
ви ѿмамъ: дающи ви, които
сте пошли по мене, въ второ то
пришествие когато седне Сынъ
человѣчески на престолата на
слава та си, ще да седнете и ви
на дванадесетъ престолы, да съ-
дите дванадесетъ колена Израи-
леви.

29 И секой, който ѿставил
кѫща, или братіа, или сестри,
или баща, или майка, или жена,
или чада, или нивы, заради мое
то име, стократни ще да ги во-
сприме, и животъ вѣчный ще
да наследи.

30 И мнозина први ще да бѫ-
датъ послѣдни, а послѣдни те
први.

ГЛАВА 20.

Защото прилича царство то не-
бесно на единъ человѣкъ домо-
вите, който е излѣзналъ мно-

ги рану, да нафари работници
да лозѣ то си.

2 И като согласи съ работни-
ци те по пѣнаца на денъ пра-
ти ги въ лозѣ то си,

3 И излѣзе въ третата часъ,
и виде дръги, които стоеха на
пазарата празни.

4 И рече имъ: идете и ви
въ лозѣ то ми: и щото буде
праведно ще да ви заплатимъ,
и они отидоха.

5 Таки излѣзе въ шестата часъ
и въ девата часъ, и направи
подовини.

6 И излѣзе и въ единадес-
тата часъ, и намери и дръ-
ги, които стоеха празни, и ре-
че имъ: дающи стояте твък вез-
день празни;

7 Рекоха мъ: дающото никой
не ны оцѣни, и рече имъ: и-
дете и ви въ лозѣ то ми, и
щото е праведно, ще да земете.

8 И когато се мржна, рече
господар на лозѣ то на настой-
никата си: повытай работници
те, и плати имъ, като начнешъ
отъ послѣдни те до првъ те.

9 И дойдоха онѣ, които бе-
ха отишали въ единадесетата часъ,
и земаха по пѣнаца.

10 Я като дойдоха први те
мыслеха, дающи ще да зематъ по
много, и земаха и они по пѣ-
наца.

11 И като го земаха мрмо-
рехъ противъ господарата.

12 И говореха: дающи ти по-
слѣдни те токму единъ часъ